

A'
CSÁSZARI ÉS KIRALYI FELSÉG
ENGEDELMÉVEL.

Nro. 28.

Költ Bétsben, Szent György Havának (Aprilisnek)
6-dik napján 1802-dik Elszendőben.

B é t s.

A' múlt pnteken ebéd után; indúlt-le innen Budára Nádor-Ispány Ő Kir. Hertzegsége.

Pápa Ő Szentsége itt lévő újj Nuntziusa, Severoli 24-dikben vólt leg-először Ő Császári Királyi Felségeknél audenzián. Azután következő három napok alatt pedig, úgy-mint 26, 27, 28-dikban, a' belső Ministerek, 's más fő Méltóságok által meglátogatott a' maga szállásán.

M a g y a r O r s z á g.

Posonból Ő Felsége Május 8-dik vagy 9-dik napján váratik az Ország- gyűlésére illendő kézfűlettel.

K k

Posonból Apr. 2-dikán. A' múlt hónapnak 29-dik napján tartatott, Tek. Poson Vármegye gyűlése, mellyben a' tartandó Ország-gyűlésére, Cs. Királyi Tanácsos, 's első Vice-Ispán Galgótzai Antal, 's Fő Nótárius Simándy György Urak neveztettek-ki Deputátusoknak. Azután egy kirendelt Deputátzió ki-dolgozta azokat a' punctumokat, mellyekhez a' Deputátus Uraknak a' Diétán magókat kell tartani. Felolvas-tatott a' gyűlésben Károly Fő Hertzegnek ezen T. Vármegyéhez küldött betses levele is, mellyben a' Fő Méltóságok, 's a' Megyebéli Nemes Rendektől, Ferdinánd Fő Hertzeg ottan őriz-ezen lévő gyalog Regementjének, a' mostani drá-ga időben adott segedelmet, Ő Királyi Hertzeg-sége megköszönte.

A' Debratzenből küldött levél folytatása. Egy esmerősöm küldötte a' minap hozzám azon levelét, mellyben azokat oltalmazza, kik a' nagy Világban nem forgottak; 's azt igyekezik megmutatni, hogy lehet az ilyenek társaságá-ban is gyönyörűséget találni. Szórol szóra fel-küldöttem azt; még pedig úgy, hogy a' magam ítélet tétele által nem akartam meghatározni, mennyiben van igassága esmerősömnek, mennyi-ben nints. Azt jegyzem-meg ezen levélre álta-ljában, hogy az homályos is, de azomban hi-bás is. Mi szükség példának okáért, megűtkö-zni ebben a' fízóllás formájában, nagy vilá-gban forgott ember? Tegyük helyette ezt, ha-úgy tetízik, sokat látott hallott ember; talán majd világossabb lesz az egész dolog. Ki tagadta azt valaha, hogy a' tapasztalás, elei-től fogva olly tanító mestere vőlt az emberi nem-

zetnek, hogy a' leg-hasznossabb regulákat, mind a' magános életben, mind pedig a' közönséges társaságban attól tanúltuk? Eppen az ilyen emberek szoktak lenni azok, kik másokkal szembe nem szöknek, ámbár azoknak állításai az övéktől különböz is. A' tapasztalatlan ember mindenkor azt gondolja, hogy neki van igassága, másokat fel sem vesz, a' nálánál okosabbakat szór szál hasogatóknak, úgy nevezett pedántoknak nevezi, azokat pedig, kiknél tovább lát, szánakozásra méltóknak. A' közönséges tapasztalás szükséges volta ellen hartzolni, annyit tesz, mint azt vitatni, hogy nincs szükség a' társasági életre. Mert vallyon mi lehet annak az oka, hogy az emberek természetel egymáshoz vonódnak, 's ennél fogva a' társaságot keresik? Nem az-é hogy természetel bennük van az az ösztön, hogy tehetségeiket kifejtegethessék, pallérozhassák? Vallyon nem azok az emberek tudják é azt, hogy mit tesz az emberi szeretet, kik a' társaságokban tapasztalták azt, hogy mit tesz az emberekkel bánni? Nem ezek tudják-é illendően betsülni a' hűséget, fogadást, kiknek leg-több módjok vólt azt tapasztalni, mennyi kárt okozhat ezeknek meg nem állása. Azok a' színek, mellyekkel lefesti említett esmerősöm az ilyen embereket, éppen nem a' nagy tapasztalásúakra illenek; hanem rész szerént a' kétf színűekre, rész szerént a' már sokszori rossz szokás által megvelztegetett erköltsű emberekre. Bátorkodom ezt az egygyet említeni, hogy a' világnak leg több kárt okoztak a' tapasztalatlan tudósok, mi-

vel ezeknek nem lehet igazán eleget beszélni, ha mingyárt valaki a' lelkét kiteszi is. De nem is ellenkezik a' jószívűség a' valóságos pallérozással. — Igasságtalanság, minden pallérozást Eleinktől általjában megtagadni. Abban az időben mikor leg-először a' Magyar nevezet édes Hazánkban közönségessé lett, más Nemzetek sem jutottak még a' pallérozottságnak azon grádictsára, melyre idővel mentek. A' közjónak, Haza eránt való hűségnek szívetete, ma is szívken fekszik érdemes Hazánkfiainak; bár ha azok a' tapasztalásban, emberekkel való bánásban tovább mentek is Eleinknél. A' mostani időkben is megmutatta azt a' Magyar, hogy képz mind azt elkövetni, a' mi ősi rendtartásainak feltartására megkívántatik. Kár az olyan dolgot vitétatni, a' mit nem lehet; még kárabb valami szóllás formáján elindulni, a' mely ámbár magában hibás is, de valamelly fundamentomos okoskodásnak, tsak ugyan tárgya nem lehet. Tsak olyan formán megy az efféle okoskodás, mintha valaki abból, hogy régenten a' Nótáriust, (ha igaz) Sunádnak hívták, azt hozná ki, hogy mivel ma másképpen nevezik, tehát, a' Nótáriusok nem tudnak eljárni kötelelességeikben.

Sopronból Apr. 1-ső napján. Ma oda jártam Kis Martonba, 's azon szomorú hírt hallottam, hogy T. Szízf Lajos Úr, Hertzeg Eszterházy, harminthekét Dominiúmmainak Regense kimúlt a' világból, életének 52-dik esztendejében. Ezen nagy tapasztalású Úr itt vólt a' Vármegye Gyűlésén tegnap előtt; tegnap még frissen vólt. 's ma reggel halva találták az ágyában. Egy

más Lendvai Tisztje a' Hertzegnek, midőn, a' múlt őszkör beszédbe eredt volna Ő Hertzegségével, hirtelen tántorgani kezdett, a' Hertzeg lábaihoz rogyott, 's mőgyárt kiadta a' lelkét. A' Fraknó kies fekvéső várának Gondviselője is igen vigan vőlt a' múlt őszkor, egynehány nagy nevű vendégeknek a' várban lett megszállásokra nézve. Éjféliz fenn vőlt, 's sok tréfát űzött: azután lefekűdt, 's három óra múlva kiműlt a' világból. Ezen példák is tanáságűl szolgálhatnak azoknak, kik mindenről inkább megemlékeznek, mint arról, hogy a' leg-egészségesebb ember is lehet hirtelen prédája a' halálnak.

Piskoltról. Mártz. 19-dikén. Azon jeles történet olvasására, melly a' minap a' Magyar Hírmondó 7-dik számű árkusában a' Muzsikának még az oktalan állatokra is kiterjedő hathatós vőltáról kiadatott; feltettem magamban, hogy egy történetet közöljek a' M. Hírmondó Olvasóival, melly N. Károly mellett valósággal megtörtént, 's a' most említett állítást egy új bizonyossággal erősíti. Ez előtt 7 esztendővel történt, hogy Nagy Károlyba, valamelly lakodalomra az ér mellyékérűl hívtak egy banda Zsidókból álló Muzsikusokat, a' kik, valamint eleik az Egyiptomiaktól, olyan jól megtanűlták a' Magyar Országű született muzsikusoktól a' tzigány fogásokat, hogy szinte úgy láb alá rakják a' nótát, mint amazok, — Elvégződven a' lakodalom, megindűlnak a' mi muzsikusaink jó hajnalban Iriny felé, de még setétes lévén eltevésztték az útát. Bolyongottak egy darabig, míg végre Károlyhoz mintegy fél órányira az Uraság Majorját távolról megsejdítették, 's egyene-

sen arra tartottak, azt gondolván, hogy annak bizonyosan Muzsikusok tanyájának (tsárdának) kell lenni. Alig vóltak már 100 lépésnyire a' Majortól, midőn egyszerre egy sereg juhász kutya megtámadja, 's körül vefzi a' bandát. Ijedségből é, vagy tsak azt akarván jelenteni, a' megrettent Muzsikusok, hogy ők nem rosz emberek, hegedűikhez kapnak, 's rá ránt Lébli egy magyar nótát, a' mellyik ijjedtében legelőbb az ujjába termett. A' muzsika hallására a' kutyák elhalgatnak, 's segre ülnek. Így muzsikáltak egy darabig, míg az ujjok a' hideg miatt győzhette, reménylven, hogy a' Majoros tsak felkél, 's el-hajtja a' muzsikális akadémiára egybe gyűlt kutyákat; de ez is, nem hogy azt tselekedte vólna, sőt inkább kiült a' ház eleibe. 's maga is ott hallgatta. Nem állhatván már Lébli társaival egygyütt a' hideget, egynehányszor megindúlt, de a' kutyák mindigárt elkezdettek ugatni, 's feléjek közelíteni. Végre a' Majorost kérték égre földre, 's utóljára fenyegetőztek is, míg eleresztette őket újtokra. Ez a' dolog akkor tájban itt körül belől annyira elhíresedett, hogy azt a' derék nótát, mellyel a' megfzeppent muzsikusok a' kutyákat mülattatták, még ma is kutya nótának nevezik.

Német Ország.

Frankfortból Mártz. 29-dikén. Éppen ezen szempillantásban érkezett hozzánk Strasburgból, telegráf által az az örvendetes hír, hogy a' végbékesség tökéletesen elkészült a' Frantzia Respublika, 's Angliaközött. Ezen tudósítás Pá-

risből Mártzius 26-dikán indíttatott-meg Strasburg felé, tsak ugyan telegráfok által.

Frantzia Ország.

Párisból Mártz. 19-dikén. Az első Konzúl, több, a' maga familiájához tartozó személyekkel egygyütt megnézegette a' Nemzeti Institutum bibliothekáját. Különösen az emlékeztető pénzekre, Nagy Sándor, 's Césár mejj képeikre fordította, a' nézegetés közben figyelmességét. — Valamelly Gvadalupeból Európa felé evező Frantzia hajó, olly nagyon megrongáltatott a' tengeren, hogy közel vólt már az elsűjjesdéshez. Azomban egy Anglus hajó segítségére megy, 's minden szükséges dolgokkal, eleséggel felkészíti. Midőn a' Frantzia Kapitány, megakarta jutalmazni, az Anglus hajón lévő Kapitány különös jóságát, ez a' nagy lelkűség-től indíttatván, semmit el nem vett, 's elég jutalomnak tartotta azt, hogy veszedelemben forgó ember társain segíthetett. — Már 1791-dik esztendőben, mindenütt közönségessé lett, a' szabadságra való vágyódás, a' S. Domingói Feketék közt. Azt mondják, hogy egy Feketét, ki még nem helyheztetett szabadságban, valamelly párt-fogója, az ott lévő külső dolgokra ügyelő Frantzia Ministerhez vitt, 's tőle azt kérte, hogy tegye ezt a' Feketét, hivatalbéli petsétes levele által szabaddá: mivel az, emberhez nem illő dolog vólna, tsak azért nem tartani másokkal egy formának valakit, hogy az más forma színű. — A' Minister észre vette, hogy a' Feketénél egy könyv van, 's kérdi tőle: mire való az a' könyv? Azért hoztam,

felele a' Fekete, hogy meg-mutassam azt, hogy olvasni is tudok.

Párisból Mártz. 20-dikán. Az első Konzúl, öfzve-járta maga, a' beteg, 's 'sebes Katonák Ispotályát, a' hol, jelenléte közönséges örömet gerjesztett a' beteges katonák szívében, kik közzül némellyek neki bátorodván a' Bonapárté nyájas beszélgetésére, édesdeden emlékeztek azon ditsősségre, mellynek szerzésében, ők is részt vettek az első Konzullal. Némellyek magános kérésciket terjesztették Bonapárté eleibe, mellyek az első Konzultól, mingyárt tellyesítették.

Párisból Mártz. 22-dikén. Egy Párisi újságban a' következendőket olvassuk: Tussaint, a' még vele tartó Feketékkel megszaladt; 's alkúrra szándékozik lépni a' Frantzia Generálissal. Rochambeau (Generális) Port-au Prince nevű tenger parton lévő helyet, fegyveres erővel vett meg. Midőn a' kaptza szorúlt, az által tüzelte-fel katonáit, hogy a' kalapját az ellenséges sereg közzé hajtotta, 's így szóllott vitéz társainak: barátim, tudom hogy nem engeditek, hogy a' Generálistok kalapja az ellenségé legyen. — Azon szóra kettőztetett erővel szorítják a' Frantziák a' Feketéket, kik egy kevés indő múlva magokat megadni kénytelenítettek.

Anglia,

Londonból Mártz. 15-dikén. A' Portsmouthból érkezett tudósítások szerint, Admirális Nelson, nem napnyúgoti India felé fog evezni; mivel a' dolgok folyása miatt, magának a' Kormányfőneknek gondolatja megváltozott. Nelson,

azon hajós sereggel, melly keze alatt van, a' közép-tengerre evez, a' hol a' mint foly a' hí-re szembe tűnő erő gyűl öfzve. — Hertzeg Bedford halálán, kiben London építtető mesterét, a' Haza 's annak köz java, előmozdítóját, a' mesterségek, nevezetesen a' föld mivelők pártfogójokat, a' szegények édes Attyokat vesztették-el, maga a' Király is nagyon megfomorodott, 's azt mondotta, hogy az ilyen hasznos embereknek halála közönséges tsapás. A' Hertzeg holt teste Ch eney ré b e vitetett. A' koporsó veres bársonnyal volt behúzva, 's ezüst szegekkel kiverve. Azokból a' helyekből, mellyek felé vitetett, a' lakosok, égő fáklýakkal mentek-ki az útra, 's úgy tisztelték-meg halála után is. A' szántó-vetők még most is sokan gyászolják. Midőn a' Bedford holt teste, a' rendelt helyre vitetett volna, holmi gaz emberek, nagy zűrzavart tsináltak, az oda tódúlt sokaság közt. Tudniillik némelylek Londonból, tsak azért mentek-ki kísérésére, hogy majd a' tolongó sokaság közt lármát tsináljanak, 's a' koporsón lévő drágaságot elkapkodják. Ugy is lett, a' mint feltették magokban. A' kísérők közzül is sokakat, drágaságaiktól megfosztottak. Fox tartott egy beszédet Bedford felett, mellyben egész ékesen szóllásbeli tehetségét, különösen pedig mondhatatlan szomorúságát kijelentette.

Londonból Mártz. 16 dikán. A' Ministeriális újság azt erősíti, hogy a' meghatározó békesség tzikkelyei leíratatván tegnap, Amiens-be küldettek vizfsza, minekutánna elébb a' Király maga megolvasta volna. Haykesbury,

's más Ministerek, soká váraakoztak azon Kurírra, melyet a' Király Winds órból küldött hozzájuk. Mihelyt megérkezett a' Kurir, mingyárt elküldötték Cornvallishoz azon tudósítást, hogy a' békességet alá írásával megerősítheti.

Londonból Mártz 17-dikén. Sokan úgy gondolkoznak Ujság-íróink között, hogy Málta szigete a' mienk fogna lenni. Tudniillik azzal tartják, hogy a' Frantzia Respublika ereje szembe tűnőképpen nevedett az által, hogy Bonapárté az Olasz Országi Respublika' Praesesévé választatott; következésképpen, igasságos, 's szükséges dolog, hogy a' két Nemzet közt lévő elébbi arányúság az által fen-tartatik, hogy Málta az Anglusoké lesz. Ez mindazáltal most, csak holmi, úgy nevezett előlről való gondolkodás, mellyre a' bizonyosságot hihetőkép-pen, a' békeesség punctumai fogják rá ütni.

Londonból Mártz. 17-dikén. Úgy foly a' híre, hogy a' Pruszfiai Király a' Münsteri Püspökséghez minden jussáról lemond, egy, a' Felséges Austriai Házból való Királyi Hertzeg hasznára: úgy mindazáltal, hogy a' helyett más tartományt kíván magának.

Londonból Mártz. 19-dikén. Minekelötte még a' Frantziák S. Doming óba kiszállottak volna, Tussaint az ott lévő Frantzia Kolóniához, egy nevezetes tudósítást küldött, mellynek nevezetes kifejezései megérdemlik a' figyelemetességet. „Tapasztalom, hogy vagynak köztetek, olly roszfz szívűek, kik görbe szemmel nézvén mind azt, a' mit én a' Kolónia boldogságára tsináltam, csak azt óhajtanák, hogy a' Frantzia vér folya szigetünkben. Mióta a' Fran-

tziák, 's Anglusok között megkészfült, de bizony-
 talan, 's még velem hivataloson nem közlött bé-
 kességről való hír lábra kapott: azt hírlelik
 azolta ezen roszfz szívű emberek, hogy sok ezer
 Frantziák jönnek hozzánk, a' Kolónia, 's sza-
 badság semmivé való tételére; nem szégyenlik
 azon katonáink előtt, kik a' revolútzio kezde-
 tétől fogva, a' sziget szabadságának, virágzó
 állapotjának megszerzésére, véreikkel szolgáltak,
 azt mondani, hogy a' Frantziák azért jönnek
 ide, hogy őket szolgákká tegyék, Tisztjeiket
 pedig hivataljaiktól megfoszszák. Mitsoda be-
 széd ez? Azt gondolják talám, hogy a' Fran-
 zzia Respublika, S. Domingót, mint a' maga
 szülőttét, ok nélkül semmivé teszi, azt a' szi-
 getet, melly győződelmeskedvén külső 's belső
 ellenségein, az ő számára tartotta-meg ezt a'
 Kolóniát, az által, hogy azt a' függetlenség-
 ből kiragadta, 's azt virágzóvá tette. Hát há-
 ladatlansággal fizetne a' Fr Respublika azért,
 hogy eránta magunkat illy érdemesekké tettük?
 Ti a' kik így gondolkoztok, egyebet tőlünk nem
 érdemletek a' megútáltatásnál; 's az által, hogy
 köztünk a' vízfzva vonás tűzét tápláljátok, a'
 Frantzia Kormányfzéknek embereket mézfárló
 hatalmat, 's a' lerontásra tzelező igyekezetet
 tulajdonítotok. Hogy állítástoknak valamelly
 színt adjatok. azt mondjátok, hogy a' Fr. Kor-
 mányfzék nem akarta vízfzva küldeni gyerme-
 keimet, midőn azokat töle vízfzva kívántam;
 's azt erősítitek, hogy kezesül akarta azokat
 magánál megtartani, mind addig, míg ezen szi-
 getre nézve szándékát el nem éri; ezen kívül
 azt is állítjátok, ennél fogva akarván nyugha-

tatlankodtatni a' lakosokat, 's nevelni a' rosz-
szúl gondolkozók számát, hogy a' Frantzia Res-
publikában lévő minden Feketék öszve szedőd-
nek, kik tsak ott vagynak, 's azok fogják az
ide jövő sereget vezérelni. Az igaz, hogy én
elküldöttem gyermekeim felkeresésére, kik hoz-
zám még sem érkeztek-meg; de jöllehet nehe-
zen szenvedem ezen késedelmet, a' midőn azo-
kat várom, 's azokat kérem vizsgálja, kiket ma-
ga a' természet nekem adott: meg sem gondol-
kozom úgy, mint ezek a' zenebonás emberek.
Jobban bizom én ahoz, hogy a' Frantzia Kor-
mányfék, az emberiség, 's igasság principiu-
maihoz tartja magát, mint sem tsak ezembe
is ötlenek, hogy fölöle azt tegyem-fel, a' mit
ti állítotok. De ha végbe menne is azon igas-
ságtalanság, mellyet ti feltelstek a' Fr. Kor-
mányfék fölöl: elégnek tartom néktek azt mon-
dani, hogy az olyan fiú, ki tudván azon just,
mellyet a' természet maga adott szülőjinek, en-
gedelmesen alá adja magát mind attya, mind
anyja akarójának: ha még is, szülei úgy levet-
keznek minden emberi érzékenységet, hogy sem-
mit nem hajtván engedelmes fiók jó maga vise-
lésére, azt semmivé tenni igyekezik, egyéb ek-
kor nints hátra a' fiúra nézve, hogy a' boz-
szú állást az Istenre bízza. Én Katona vagyok.
Tsak az Istentől félek; ember meg nem tud ijesz-
teni. Ha meg-kell is halni, úgy halok-meg,
mint egy betsületes Katona, kinek nints olly tse-
lekedete, mellyet magának szemére vethessen.
Nem ügyelvén semmit arra, a' mivel bennünket
roszsz akaróink fenyegetnek, tsak azt tsinálom,
a' mit eddig is tselekedtem, hogy tudniillik, a'

Konstitúcióhoz képest, a' lakosok személlye, 's tulajdona bátorságban maradjon, a' Kolónia virágozzon. Tsak a' magokat tsendesesen viselő polgárok tarthatnak számot, személlyeiknek óltalmazására: következőképpen, minden rendes Tisztviselők kötelesek, hogy azokat nékem béjentsék, kik magok viselése által megzavarhatnák; a' köztünk lévő rendet, 's tsendességet: rendelést teszek arról, hogy az ilyenek szigetükből kiküldetessenek: mivel érdemetlenek, hogy ily tartományban lakjanak, mellynek rendtartásait felakarják forgatni." — Ha T u s s a i n t -nak ezen hirdetését, azután való maga viselésével öszve vetjük, vagy azt kell állítanunk, hogy jobban bízott a' Frantzia Kormányfőkhöz, mint sem előre kellett, 's lehetett volna; vagy pedig azt, hogy ő ugyan előre is látta azt, hogy a' Frantziák, kivált ha akaratjokat pontról pontra nem tellyesíti; erőhöz fognak nyúlni, 's tsak azt akarta ezen hirdetése által, hogy az igazgatása alatt valókat, kik a' Frantziák készülete hallására nyughatatlankodtak, letsendesíttse.

Londonból Mártz. 20-dikán. Az alsó Ház ezen hónap 12-dikén tartott gyűlésében, ki költ R o b s o n az ellen, hogy a' Ministerek, a' hadi készületekre ismét új segítséget kívántak, 's az időt is, a' meddig arra szükség lesz, tudniillik két hónapot, meghatározzák. Azt mondja Robson: ez a' tselekedet, a' Ministerek gyengeségét árúlja-el: mivel ennél fogva a' Fr. Republika azt gondolja, hogy mi olyan tehetetlenek vagyunk, hogy tsak hónapra merünk szólni a' hadi segítségről, 's készek vagyunk akár mi tsoda ránk nézve megalatsonyító kívánságainak

is elfogadására. Végre azt mondja Robson, hogy ha Angliának minden jövedelmét, a' sok hadi segítség neve alatt így pazaroljuk, ma hónap oda lesz Anglia. Addington megtámfolja Robson beszédét, 's azt mondja: a' két hónapról tett említést, éppen nem lehet olyan balúl magyarázni, mivel az ilyen magyarázatnál semmi se szolgálhatna Angliának, 's a' nemzeti karakternek, nagyobb kissebségére. Nem állítjuk mi azt meghatározva, hogy a' hadi segítségre, készületre egész két hónapig szükség lenne: hanem, tsak megengedjük, hogy az lehet. Azonban hihetőbb, hogy sokkal előbb megkészől a' békesség. Így gondolkodtak a' Ministerek: mivel különben a' leg-sértegetőbb szemre-hányásokat megérdemlenék, azok, kik azért állítottak elő, hogy Hazájok hafznára vigyázzanak, és a' kiknek, nem tsak úgy mint embereknek, hanem úgy is mint Anglusoknak, szoros törvények ez, hogy mind azt támogassák, a' mi a' Nemzet függetlenségét, 's mások előtt való tiszteletét neveli. Jones helybe hagyta a' Ministerek magok viselését, 's azt mondja a' többek közt; szükség, hogy azt is mondják Ministereink a' Fr. Respublikának: eddig menj, 's ennél tovább nem. 's a' t.

Londonból Mártz. 20-dikán. Egy Amérikából jövő hajó azt a' hírt hozta, hogy Gvadalupeban újra feltámadtak, a' Feketék, 's minden nálok vólt Fejéreket meggyilkoltak.

Elegyes Levelek.

Filadelfiából Febr. 6-dikán. Egy hajó, melly kikötő-helyünkől a' tengerre kivezett,

két Frantzia, 's Anglus hajó által megakadályoztatott útjában: mivel Generális Lacroze, kijelentvén, hogy a' Gvadalupe lakosai is zürzavarban vagynak: tehát azokhoz, míg le nem tsendesednek, idegen hajóknak evezni nem leízi szabad.

Madridból Mártz. 22-dikén. A' Spanyol újabb históriában olly nevezetes Gróf Camomanes, Státus Minister megholt, életének 78-dik elztendejében.

Bernából Mártz. 20-dikán. Nagy kívánsággal várjuk az Amiensi alkudozások végét, mivel okunk van azt reményleni, hogy az, mostani szepvedésünknek nyomorúlt, állapotunknak, valahára véget vet.

Bernából Mártz. 24-dikén. Talán soha se volt az itt lévő játék néző hely, olly tele, mint a' múlt Vasárnap, midőn Tell-et (Wilhelmet) jádzották. Tell volt az, a' ki polgár társai között, legelőször ellene szegezte magát 1807-ben a' Griser (mások szerint Geiszler) kegyetlenségének. Ő volt kezdője azon szabadságnak, mellyel a' Helvetusok tsendesen éltek mind addig, míg a' Revolútzio azt meg nem zárta. Kétség kívül a' gyermekek is tudják azt Svajtzer Országban, ki volt a' híres Tell; 's azért gyűltek olly számosan, az ilyen nevű játék nézésére.

Petersburgból Mártz. 8-dikán. A' Tisztviselők Febr. 26-dikán az Orvosi tudományt tanuló ifjaknak öröme, azt a' Császári Rendelet tették közönségessé, hogy minden Orosz birodalombéli ifjak, Orvosi tudományok, azokban lehető hasznos tapasztalásaiknak öregbítése

végezt, ezután más Országokba is szabadosan kimehetnek, hogy ez a' tudomány ezután szinté úgy virágozzon az Orosz Birodalomban, mint virágzott ez előtt; míg ezen szabadságot az 1799-dik esztendőben Febr. 23-dikán kiadott Császári Rendelés nem tilalmazta.

A' Rajna túlsó partján Kircheimpollandban egy mólnárné gyermekágyat feküdt. Vasárnap reggel a' gazda tselédeivel a' templomba megy, a' beteget csak egy 6 esztendőös kis leánnyal hagyja a' házban. A' bába azon idő alatt betegéhez megy 's fenyegeti, hogy ha minden pénzét kezébe nem adja, meg-öli. A' mólnárné a' belső szobába bevezeti, 's felnyit egy ládát; itt van úgy mond. Azomban, mintha kis gyermeke sírna; kiszalad; szaladtában az ajtót rárántja, 's kis leányát férje után futtatja a' templomba. A' bába férje kívül leskődött, várta a' prédát, 's megkapja a' kimenő kis leányt, kérdi hová, 's miért szaladsz? ez kivalja annya parantsolatját; a' megragadt leányt az ablakhoz vitte, a' honnan az annya utánna nézett. Botsásd-ki a' feléségem úgy mond a' bába férje: mert min-gyárt megölöm a' gyermeked. A' mólnárné ijedtében nem tudott mit szólni; az ember meg-ölte a' kis leányt, 's azután nyakszirton kapja a' mólnárnét, beakarja törni az ajtót, de mint hogy nem lehetett; a' malom kerekén próbált bémászni. Neki bátorodott a' mólnárné, el-botsátja a' megkötött kereket, 's a' gyilkost tüs-tént ösfze zúzta a' malom. Azon közben jön éppen a' Mólnár gazda is, 's látván a' bajt, lártmát üt, a' bábát megfogatja, 's a' hüvös-re téti.

Küldjük T. Tolna Vármegye mappáját.